● СИМВОЛИ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ГЕРОЇ КРУТ — ВЗІРЕЦЬ ЖЕРТОВНОСТІ ТА ПАТРІОТИЗМУ

Президент України Петро Порошенко взяв участь у церемонії вшанування пам'яті героїв Крут — молодих хлопців, які 29 січня 1918 року біля станції Крути в Чернігівській області вступили в нерівний бій з більшовиками та полягли смертю хоробрих за Українську Народну Республіку, повідомляє прес-служба глави держави.

Президент поклав квіти до Пам'ятного хреста героям Крут на Аскольдовій могилі у Києві, де перепоховані кілька загиблих. Разом з учасниками церемонії Петро Порошенко вшанував пам'ять полеглих хвилиною мовчання.

Глава держави зазначив, що молоді захисники УНР віддали життя за свободу та незалежність рідної землі. «Нові часи настали, й тисячі нових героїв пожертвували собою заради України! Але ми ніколи не забудемо курсантів Першої української військової юнацької школи та бійців Помічного куреня Січових стрільців, тих студентів та гімназистів», — наголосив Президент.

Петро Порошенко зазначив, що події під Крутами є уроком для теперішньої України, що недооцінювання ролі армії у захисті незалежності може призвести до трагічних подій. «Провідники національно-визвольних змагань початку минулого століття недооцінили ролі армії у забезпеченні незалежності. І цю ж саму помилку було повторено протягом останніх двох десятиліть», — сказав глава держави. Президент зауважив, що українська армія відроджується ціною колосальних надзусиль, і вже цього року чисельність Збройних Сил планується збільшити до 250 тисяч.

«Усім поколінням українців ці хлопці показали взірець жертовності й справжнього патріотизму», — сказав глава держави.

Президент біля пам'ятника вручив державні нагороди молодим бійцям антитерористичної операції лейтенанту Андрію Назаренку та старшому солдату Євгену Курінному. «Вам випала велика честь отримати заслужені нагороди у цьому святому символічному місці. Як і герої Крут, ви — студенти, хоча трошки старші за віком», — сказав глава держави, зауваживши, що чимало студентів служать в АТО добровольцями.

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 31 СІЧНЯ 2015 РОКУ №11 (5346)

● НА ОХОРОНІ МОРСЬКИХ РУБЕЖІВ

РІВЕНЬ БОЄЗДАТНОСТІ ПЕРЕВІРИЛО КШН

Фото Управління преси та інформації МО України

Українські військові моряки під керівництвом командувача Військово-Морських Сил ЗС України віце-адмірала Сергія Гайдука взяли участь у командно-штабному навчанні. Вони відпрацювали комплекс завдань щодо планування та управління підпорядкованими силами у випадку надання відсічі збройній агресії з морського напрямку. Після передислокації флоту з тимчасово окупованого Кримського півострова цей захід став одним із найбільш масштабних і важливих щодо підготовки органів управління і сил ВМС ЗС України та серйозною перевіркою професіоналізму військових моряків, які вкотре довели, що готові до виконання будь-яких завдань за призначенням.

СТОР. 2

● ПРІОРИТЕТИ УРЯДУ

«НАШ ОСНОВНИЙ АКТИВ — РОЗУМ, ЗНАННЯ І ВНУТРІШНЯ СИЛА»

У День пам'яті героїв Крут Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк відвідав Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації Державного університету телекомунікацій, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Спілкуючись із курсантами, глава уряду нагадав, що в будівлі цього інституту була розташована Перша Київська військова юнацька школа імені Богдана Хмельницького, двісті вихованців якої брали участь у бою під станцією Крути: «Цей заклад має історію — історію боротьби за нашу країну. Звідси 200 молодих юнаків пішли боротися під Крутами з більшовиками. І те, що ви навчаєтеся в цьому закладі, покладає на вас ще більшу відповідальність».

— Ми зараз з вами так само боремося за нашу країну і за нашу незалежність. І від того, як ви будете вчитися, наскільки ви будете професійні й фахові, залежить доля нашої держави і доля десятків тисяч військовослужбовців, які зараз знаходяться в зоні антитерористичної операції, у зоні бойових дій і воюють з російською регулярною армією і терористами, які підтримуються Російською Федерацією, — наголосив він.

Арсеній Яценюк зазначив, що світ «ще не стикався з таким типом війни, який розпочала Росія»:

— У Криму Росія започаткувала новий вид так званої гібридної війни. Вони сховали своїх солдатів — начебто не було ознак, що це російська регулярна армія, позривали погони, позривали шеврони. Завели «зелених людей», які були озброєні російською технікою, російськими автоматами і з російськими документами.

— Новий тип гібридної війни проходить зараз і на Донбасі. Вони так само ховають свої регулярні війська за спинами терористів і бандитів, які підтримуються їхньою регулярною армією. Але вони керують за спинами, — сказав він.

СТОР. 2

● СИЛЬНІ ДУХОМ

ДЕВ'ЯНОСТО ДІБ ТОРТУР НЕ ЗЛАМАЛИ «САШУ»

«Саша» — військовослужбовець підрозділу Збройних Сил України, який виконував особливі завдання у зоні АТО. Того разу був отриманий наказ евакуювати поранених під час нищівного артобстрілу ворога. Але після виходу в зазначений район підрозділ не знайшов своїх і потрапив у засідку. Дії кадирівського загону бойовиків не давали жодного шансу на опір. У полоні опинилися всі. Чеченці лупцювали «Сашу» та його побратимів довго, люто, вміло ламаючи кінцівки та щелепи.

СТОР. 5

● ДО 70-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ: УКРАЇНСЬКИЙ ВНЕСОК

ПЕКЕЛЬНИЙ ШЛЯХ У СУВОРОМУ СОРОК ПЕРШОМУ

У червні 1941 року військові частини прикриття першими виступили на захист Вітчизни. На початку Вітчизняної війни 2014 року Збройні Сили України зустріли перший удар ворога зі стрілецькою зброєю на голому ентузіазмі. Сьогодні наша країна, за словами Президента України Петра Порошенка, має одну з найбоєздатніших армій на континенті. Нова українська армія є і буде опорою і гарантом незалежності та територіальної цілісності держави.

СТОР. 6-7

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

ПРІОРИТЕТИ УРЯДУ

«НАШ ОСНОВНИЙ АКТИВ — РОЗУМ, ЗНАННЯ І ВНУТРІШНЯ СИЛА»

Фото з Урядового порталу

Арсеній Яценюк наголосив, що сьогодні війна — це не тільки автомати, танки, ракети: «Зараз війна — це інформація, зв'язок, телекомунікація і кіберпростір. Це те, чого вас тут навчають».

Початок на 1-й стор.

Він зазначив, що Російська Федерація розгорнула масовані станції радіоелектронної боротьби, щоб не давати можливості й українським Збройним Силам постійно підтримувати зв'язок: «Але завдяки також і вашому інституту, вашим фахівцям встановлені надійні засоби зв'язку і телекомунікацій».

Арсеній Яценюк висловив упевненість, що студенти цього вишу будуть одними з найфаховіших спеціалістів із захисту українського кіберпростору і в атакуванні кіберпростору ворогів, адже, як повідомив йому керівник інституту, курсанти вузу зазвичай посідають перші місця на міжнародних конкурсах та навчаннях.

— Наш з вами основний актив — це розум, навчання, знання і, звичайно, наша внутрішня сила. Така ж внутрішня сила, як і була у двохсот курсантів, які пішли воювати з російською армією Муравйова. З такими світлими людьми, як ви, в мене є впевненість, що ми переможемо. У мене є віра в те, що Україна буде не просто боротися, а вибороє свою незалежність і свою державність, — сказав глава уряду.

Також Арсеній Яценюк повідомив, що Кабінет Міністрів України прийме рішення про виведення Військового інституту телекомунікацій та інформатизації зі складу Державного університету телекомунікацій.

— Щоб ви безпосередньо підпорядковувалися Міністерству оборони і кували кадри для українських Збройних Сил. Щоб ви були самостійним інститутом і над вами не було надбудови у вигляді Державного університету телекомунікацій, — зазначив він.

Таке ж рішення, за словами глави уряду, приймається Кабінетом Міністрів і щодо Житомирського військового інституту імені С. П. Корольова.

Цей крок дозволить кошти, отримувані інститутом із державного бюджету, від перекваліфікації й додаткового навчання, що, за інформацією начальника інституту, становить майже 19 мільйонів гривень, розподіляти безпосередньо в інституті, формувати його матеріально-технічну базу «і робити все, щоб інститут випускав фахові й потужні кадри», наголосив Прем'єр-міністр.

Арсеній Яценюк зазначив, що приверне до цього навчального закладу увагу західних партнерів і країн-членів НАТО, зокрема й у питаннях технічної і матеріально-технічної допомоги.

Він нагадав, що нещодавно в Україні був відкритий контакт-центр НАТО. Раніше Альянс на своєму саміті прийняв рішення відкрити для України 5 трастових фондів. «Два трастові фонди стосуються безпосередньо вас: це забезпечення кібербезпеки і це логістика Збройних Сил», — сказав очільник уряду.

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

ВЧИТИМЕМОСЬ ЗА КАНОНАМИ СУЧАСНОСТІ

У Міжрегіональному вищому професійному училищі зв'язку з ініціативи Міністерства оборони України, Міністерства освіти і науки України та Всеукраїнської громадської організації «Громадський рух «За Майбутнє» відбувся круглий стіл на тему: «Сучасні особливості військово-патріотичного виховання молоді у навчальних закладах України».

В обговоренні теми взяли участь заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед, заступник Міністра освіти і науки України Андрій Гевко, директор Міжрегіонального вищого професійного училища зв'язку Василь Петрович та інші представники військових, освітніх закладів та організацій.

— За останні 20 років військово-патріотичному вихованню в навчальних закладах приділялося недостатньо уваги. Тому ми повинні докласти всіх зусиль, аби це змінити, — зазначив Петро Мехед. — Також необхідно сприяти поліпшенню стану матеріального та кадрового забезпечення в кожному навчальному закладі.

Відповідно до рішення учасників круглого столу планується ініціювати пілотний проект створення нових експериментальних професійних технічних навчальних закладів, що надаватимуть учням та студентам якісну військово-професійну підготовку. Реалізацію цього здійснюватиме спеціально створена координаційна група, до якої увійдуть представники Збройних Сил України та керівники провідних навчальних закладів, що здійснюють військово-професійну та військово-фізичну підготовку.

Крім цього, учасники заходу переконані, що в середній школі необхідно збільшити кількість годин викладання предмета «Захист Вітчизни» та уроків фізичного виховання, а у профтехучилищах та ВНЗ якнайшвидше ліцензувати ті професії, яких потребують Збройні Сили України. При цьому обов'язково залучатимуться до навчання фахівці Міністерства оборони України.

Під час обговорення учасники круглого столу зазначили, що професійним технічним навчальним закладам, зважаючи на вимоги сьогодення, необхідно збільшити кількість випускників за фахом водіїв, механіків, кранівників, операторів безпілотників, кухарів тощо.

Також слід створити спеціалізовані навчальні групи, в яких готуватимуть спеціалістів радіорозвідки для Збройних Сил України.

Владислав ІЛЬЧЕНКО, «Народна армія»

ГУМАНІТАРНА ПІДТРИМКА ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

НА ПОТРЕБИ ГОСПІТАЛЮ — 2 МІЛЬЙОНИ ДОЛАРІВ

В умовах проведення антитерористичної операції Головний військово-медичний клінічний центр «ГВКГ» Міністерства оборони України став осередком використання передових методик лікування та реабілітації поранених військовослужбовців.

Невипадково, що саме сюди завітала делегація американських фахівців, які здійснюють гуманітарну підтримку Збройних Сил України. Серед них — директор клініки імені Джорджа Чарльза з міста Ешвіл Ігор Мельничук. Він — лікар вищої кваліфікації з терапії, інфекційних хвороб та лікування ран, учасник багатьох гуманітарних місій у світі.

Іноземний фахівець продемонстрував інноваційні вироби медичного призначення, ознайомився з матеріально-технічною базою госпіталю, його лікарями та пацієнтами. Вивчивши потреби українських військових медиків, він повідомив, що госпіталь передбачено включити до програми постійного фінансування фонду «AMERICARES USA» у розмірі 2 млн доларів США. До речі, госпіталю вже надано пілотну міжнародну гуманітарну допомогу на суму 120 тис. доларів США. Після обходу хворих Ігор Мельничук також зазначив, що в перспективі можливе безкоштовне лікування та протезування поранених українських військовослужбовців у США.

Тарас МАШКОВЕЦЬ, «Народна армія»

ОФІЦІЙНО

ЗА ЗНИЩЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ПРОТИВНИКА УЧАСНИКИ АТО ОТРИМУВАТИМУТЬ ДОДАТКОВУ ВИНАГОРОДУ

Окрім цього, бійцям буде збільшено грошове забезпечення. Таке рішення було прийняте на засіданні уряду. Проект постанови було розроблено Міністерством оборони з ініціативи Президента України Петра Порошенка, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Зокрема проектом постанови передбачається виплачувати: у двократному розмірі — грошове забезпечення військовослужбовцям, які беруть безпосередню участь в АТО, воєнних конфліктах; у трикратному розмірі — грошове забезпечення військовослужбовцям, які беруть безпосередню участь у бойових діях з моменту оголошення воєнного часу; 1000 гривень за кожну добу безпосередньої участі військовослужбовця в бойових діях; додаткову винагороду за знищення військової техніки противника.

Так, за знищення автомобіля винагорода становить — 12 тис. грн; танка — 48 тис. грн; реактивної системи залпового вогню — 60 тис. грн; бойового літака 121 тис. грн.

Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

НА ОХОРОНІ МОРСЬКИХ РУБЕЖІВ

РІВЕНЬ БОЄЗДАТНОСТІ ПЕРЕВІРИЛО КШН

Упродовж трьох діб кораблі й судна провели низку тактико-спеціальних, тактичних та корабельних бойових навчань і занять. Їхні екіпажі виконували артилерійські стрільби по надводних цілях умовного противника. А за участю допоміжних суден відбулося також тактичне навчання з поповнення запасів у морі та із боротьби за живучість групи кораблів при переході морем.

За попередніми висновками керівництва, це навчання вкотре підтвердило готовність підпорядкованих сил вітчизняного флоту чітко діяти за отриманими ввідними, демонструючи при цьому злагодженість та високий рівень фахової підготовки. І, звісно, для військових моряків КШН стало дуже важливим для набуття навчально-бойового досвіду з відпрацюванням дій при виникненні різноманітних небезпечних ситуацій.

Тож це навчання завершилось, а інші та не менш відповідальні — попереду. Вони дуже потрібні для подальшого підвищення рівня навченості особового складу Військово-Морських Сил, які швидкими темпами відновлюють свою боєздатність. І яскравим прикладом того є їхня напружена, грамотна та професійна робота під час нещодавнього командно-штабного навчання.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ, Одеса

Початок на 1-й стор.

З ПЕРШИХ УСТ

УСІ ПРИЗВАНІ ПРОЙДУТЬ ПІДГОТОВКУ У НАВЧАЛЬНИХ ЦЕНТРАХ

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко провів зустріч у Центральному будинку офіцерів ЗСУ з представниками військово-дипломатичного корпусу, акредитованими в Україні. Під час заходу він ознайомив військових дипломатів іноземних країн з оперативною обстановкою на Сході України та ходом проведення чергової хвилі мобілізації.

— На сьогоднішній день ситуація в зоні проведення антитерористичної операції залишається напруженою. Внаслідок активізації дій незаконних збройних формувань з 15 січня та інтенсифікації обстрілів з їхнього боку з 2 січня Збройні Сили України були змушені провести низку операцій. У результаті нам вдалося стабілізувати обстановку на Донецькому напрямі — в Оленівці, Пісках, Авдіївці, зайняти кілька вигідних позицій і повністю здійснювати контроль над територією, де розміщений донецький аеропорт, — розповів начальник Генерального штабу Збройних Сил України.

За його словами, сама адміністративна зона донецького аеропорту не являє собою ніякої цінності, тому що в результаті інтенсивних бойових дій вона була повністю зруйнована, що не давало можливості українським військовослужбовцям надалі здійснювати її оборону. Тому вони були відведені на інші рубежі — буквально за півтора кілометра від злітної смуги, яка також приведена в результаті бойових дій у непридатний стан. Окрім цього, стабілізовано ситуацію на півночі Горлівки та взято під контроль сил АТО підступи до Авдіївки.

— Найбільш напружена обстановка сьогодні в районі Дебальцівського виступу. Є ряд загроз, і ми проводимо відповідні заходи щодо їхнього попередження та ліквідації. Незаконні збройні формування продовжують інтенсивно обстрілювати всі позиції українських військ, особливо ті, які знаходяться на лінії розмежування з територією так званої «ЛНР», — зазначив генерал-полковник Віктор Муженко.

Також він нагадав, що з 20 січня в Україні розпочато заходи з проведення четвертої хвилі мобілізації. І ніяких загроз щодо їхнього невиконання сьогодні не існує.

— Із загальної кількості громадян, яких планувалося призвати, на сьогодні вже 46 тисяч пройшли медичні комісії. Зараз цих мобілізованих спрямовують у навчальні центри, — повідомив начальник Генерального штабу ЗС України. — Особливість четвертої хвилі мобілізації полягає в тому, що всіх призваних ми направляємо відразу не в підрозділи, а в навчальні центри, де вони протягом 40–45 діб пройдуть відповідну підготовку.

Відповідаючи на запитання журналістів, генерал-полковник Віктор Муженко розповів, що на сьогодні є документальне підтвердження участі військовослужбовців збройних сил та громадян Російської Федерації на боці незаконних збройних формувань.

Також начальник Генерального штабу ЗС України подякував представникам країн, які надають суттєву допомогу Україні та армії в цей нелегкий для нас час.

Роман ВУС,
«Народна армія»

СПРАВА ДЕРЖАВНОГО ЗНАЧЕННЯ

ДО ВІЙСЬКА ДОБРОВІЛЬНО ТА СВІДОМО

З Деснянського районного в місті Києві військового комісаріату до навчальних центрів направили групу військовослужбовців, призваних за мобілізацією.

За словами військового комісара Деснянського районного у місті Києві військового комісаріату полковника Юрія Максима, призвані військовозобов'язані набули статус військовослужбовців та весь обсяг соціального захисту відповідно до законодавства України. Також вони отримають належне екіпірування і озброєння та пройдуть відповідний курс підготовки за напрямами військово-облікових спеціальностей у навчальних центрах й тільки після цього будуть розподілені у військові частини.

Побажати мобілізованим гідно захищати нашу Батьківщину прибув і київський міський військовий комісар полковник Володимир Кидонь. За його словами, четверта хвиля мобілізації необхідна для підтримання на належному рівні боєздатності військових частин та для планової ротації військовослужбовців, призваних під час першої хвилі мобілізації. Працівники військкоматів зробили висновки з помилок, допущених під час попередніх хвиль мобілізації, аби грамотно, виважено та злагоджено провести четверту. Зараз головний акцент робиться на стані здоров'я відповідній категорії осіб та на наявності в них військово-облікової спеціальності.

— Сьогодні ведеться робота щодо створення єдиного реєстру військовозобов'язаних. До нього потраплятимуть ті, хто ухиляється від мобілізації. У подальшому списки подадуть до Міністерства внутрішніх справ, — розповів полковник Володимир Кидонь.

З напутнім словом до мобілізованих звернувся учасник бойових дій в Афганістані полковник Сергій Ляшенко: «Зі свого бойового досвіду скажу, що чітке виконання вимог командирів допоможе вам зберегти життя і перемогти ворога».

Як розповіли самі мобілізовані, на військову службу вони йдуть свідомо. Наприклад, приватний підприємець Дмитро вирішив поповнити лави захисників Вітчизни добровільно.

— Нашим там зараз важко, тож треба їм допомагати. Раніше я відправляв на Схід провізію, а тепер вирішив змінити хлопців. І думаю, якщо кожен так буде вважати, то разом ми зможемо швидко перемогти ворога, — розповів Дмитро.

Інна МАЛЕВИЧ,
«Народна армія»

НА ЧАСІ

ЗАГРОЗИ ЗРИВУ МОБІЛІЗАЦІЇ НЕМАЄ

Четверта хвиля мобілізації йде за планом. Загрози зриву немає. Про це повідомив тимчасовий виконувач обов'язків начальника Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України полковник Олександр Голоднюк на брифінгу, що відбувся в національному інформаційному агентстві «Укрінформ».

При цьому він зауважив, що не всіх мобілізованих будуть направляти в зону АТО.

— На сьогодні є військові частини, де знаходиться понад 200 мобілізованих. Вони виконують різні завдання — це охорона об'єктів, робота з відновлення техніки, забезпечення зв'язку, протиповітряна оборона тощо. Такі громадяни також вважаються мобілізованими, але поза межами зони проведення АТО, — зазначив полковник Олександр Голоднюк.

За словами заступника начальника мобілізаційного відділу мобілізаційного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України полковника Олександра Правдивця, планування четвертої хвилі мобілізації було здійснено з урахуванням пропорційного розподілення по всіх областях України. При цьому Донецька та Луганська області отримали менший наряд.

— Для проведення мобілізації військові комісаріати поновили роботу на території Донецької та Луганської областей. Загалом призов проходить успішно, — зазначив полковник Олександр Правдивець. — Військові комісаріати з плановими показниками справляються. Спостерігається, що близько 35% громадян з числа мобілізованих у цих областях добровільно приходять до військкоматів.

Полковник Олександр Правдивець також повідомив, що, на жаль, не всі документи були евакуйовані військовими комісаріатами Донбасу, деякі установи були захоплені разом з обліковими даними.

За словами представників Генерального штабу ЗС України, проведення чергової хвилі мобілізації не порушує жодного закону Конституції України і має усі правові підстави. Організація, термін і порядок проведення мобілізації визначаються указом Президента України, що регламентується законом України «Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію».

При цьому військові комісаріати отримали завдання підготувати і передати органам внутрішніх справ дані про громадян, що ухиляються від мобілізації. Саме органи міліції будуть зобов'язані здійснити розшук, затримання і доставку в законному порядку у військкомати громадян України, що ухиляються від військових обов'язків. Щоправда, силою нікого мобілізувати не будуть.

— Військовозобов'язаних не призиватимуть на службу за допомогою фізичної сили. Це недопустимо і аморально! Таких випадків у нас не траплялось, — зазначив полковник Олександр Голоднюк, спростовуючи чутки щодо насильної мобілізації та додав, що мобілізовані будуть забезпечені всім необхідним.

Військовозобов'язані, що призиваються, не мають купувати собі форму чи будь-які матеріальні речі для проходження військової служби.

— Усім потрібним їх забезпечить держава, — наголосив полковник Олександр Голоднюк. — З призовниками проведуть відповідні заняття протягом 30–40 діб. Техніка готова, пальне та боєприпаси є. Крім того, жоден військовослужбовець не поїде в зону АТО без забезпечення його бронежилетом!

Оксана МАРЧУК,
«Народна армія»

ХРОНІКА АТО

ТЕРОРИСТИ ЗМУШУВАТИМУТЬ ВОЮВАТИ СТУДЕНТІВ

Ситуація в зоні проведення антитерористичної операції залишається складною. Російсько-терористичні угруповання здійснюють передислокацію значних сил у напрямку міст Дебальцеве та Вуглегірськ Донецької області, які залишаються пріоритетними напрямками для здійснення вогневих ударів бойовиків по позиціях сил АТО.

Російські найманці застосовують тактику розвідки боєм для виявлення вогневих позицій українських військових з подальшим завданням ракетно-артилерійських ударів. На всіх напрямках терористи неодноразово обстрілювали позиції українських військових з використанням артилерії, мінометів, гранатометів, танків та РСЗВ «Град».

Найзапекліші бої тривають поблизу Вуглегірська. У цьому населеному пункті терористи після масованих артилерійських та мінометних ударів неодноразово штурмували блокпости сил АТО. Всі атаки бойовиків відбиті.

За добу загинуло 5 українських військовослужбовців, 23 було поранено.

За оперативною інформацією, бойовики бандформування «ЛНР» почали складати списки студентів середніх спеціальних і вищих навчальних закладів та планують примусово використовувати їх у бойових діях проти сил АТО. Згідно з задумами терористів, хлопці братимуть участь у збройному конфлікті протягом 10 діб вахтовим методом. Також, за даними розвідки, ватажки терористів здійснюють спроби проведення так званої «мобілізації» серед мешканців міста Горлівка.

На окупованих територіях Донбасу зафіксовано збільшення кількості військових інструкторів з РФ, які займаються навчанням місцевих бойовиків диверсійній діяльності та організації провокацій.

СИТУАЦІЯ У НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ

Кабінет Міністрів України прийняв рішення про виділення з резервного фонду уряду 10 мільйонів гривень для проведення першочергових відновних робіт у Маріуполі та надання фінансової допомоги сім'ям загиблих та постраждалим. У мікрорайоні «Східний» підключені до електропостачання всі багатоповерхові будинки, завершуються роботи з підключення окремих будинків у приватному секторі. У місті розгорнуто 2 пункти обігріву, в яких вже отримали допомогу понад 3109 осіб, а також встановлена польова кухня. З Києва відправлено близько 20 тонн будівельних матеріалів та товарів першої необхідності. Також триває обстеження місцевості на наявність вибухівки. До проведення аварійно-рятувальних робіт залучено 280 осіб та 29 одиниць техніки.

В Авдіївці налагоджене постачання технічної та питної води до центральної міської лікарні, будинку для людей похилого віку та інших соціальних установ, а також роздачу гуманітарної допомоги мешканцям міста. У Дебальцевому організовано електроживлення бомбосховища та інших об'єктів від пересувних електростанцій.

Також відновлено електро-, газо- та водопостачання міста Щастя. У селищі Попасна з-під завалів житлового будинку, зруйнованого внаслідок артилерійського обстрілу терористів, врятовано 3 поранених.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Рада ЄС із закордонних справ продовжила до вересня 2015 р. дію індивідуальних санкцій, запроваджених проти фізичних та юридичних осіб Російської Федерації за погрозу або підрив суверенітету і територіальної цілісності України, і просить розширити «чорний список».

Парламентська асамблея Ради Європи (ПАРЄ) призупинила право голосу та право участі в керівних органах асамблеї делегації РФ. Також призупинено право представників Росії бути доповідачами, спостерігачами на виборах та представниками від асамблеї в інших органах. Це рішення було прийнято через агресивну політику Росії щодо України — анексію Криму, розпалювання конфлікту на Донбасі. На знак протесту російська делегація оголосила, що не братиме участі в роботі ПАРЄ до кінця 2015 року, цим самим посиливши тенденцію до міжнародної ізоляції країни-агресора.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

Народна армія
31 січня 2015 року

Є ТАКА ЧАСТИНА

НАПОЛЕГЛИВІ В НАВЧАННІ — РІШУЧІ У БОЮ

За час проведення антитерористичної операції на Сході України дуже багато військових виявили свій професіоналізм, патріотизм та героїзм, захищаючи нашу незалежність. Чимало бійців Збройних Сил України, які зараз воюють на Донбасі, пройшли підготовку та отримали досвід у 169-му Навчальному центрі Сухопутних військ ЗС України. До його складу входить і 300-й навчальний танковий полк, підрозділи якого зараз беруть безпосередню участь у антитерористичній операції.

У цій частині здійснюється первинна одиночна підготовка сержантів і кваліфікованих солдатів строкової та військової служби за контрактом, а на сьогодні й перепідготовка мобілізованих військовослужбовців для Збройних Сил України.

На думку офіцерів полку, їхнє головне завдання — максимально наблизити ці навчання до реальних, аби військовослужбовці якомога краще підготувалися до виконання бойового завдання і відпрацювали свої дії до автоматизму. Тут військовослужбовці навчаються протидіяти незаконним збройним формуванням у складі тактичних груп, відпрацьовують дії під час різноманітних сценаріїв ведення бою, які військовим підрозділам доведеться виконувати у ході проведення антитерористичної операції.

При підготовці військовослужбовців інструктори намагаються врахувати все — як власний досвід, так і практику ведення бойових дій, що застосовувалась військовими на Донбасі та під час миротворчих місій. Чимало офіцерів навчального полку брали участь у миротворчих місіях в Югославії, Ліvані, Кувейті, Іраку, Сьєрра-Леоне.

— Одне із завдань полку — підготовка командира-лідера військового колективу. Основні управлінські якості, навички в досконалому володінні озброєнням і технікою курсанти набувають під час проведення польових занять на загальновійськовому полігоні, танкодромі та тактичному полі, — розповів командир 300-го навчального танкового полку полковник Анатолій Юрков.

Інфраструктура полігона, танкодрому та підрозділів забезпечення дозволяє проводити стрільби з усіх видів штатного озброєння і техніки та водіння танків. На військовому полігоні військовослужбовці здійснюють бойові стрільби зі стрілецької зброї та ручного протитанкового гранатомета. Слід зазначити, що з першої спроби на оцінку «добре» нормативи виконують не всі, тож у подальшому цим військовим доводиться ще не раз вдосконалювати свої бойові навички, доки не досягнуть потрібного результату.

Якісно нових форм тут набула і виховна робота з підлеглими.

— Ми присвячуємо себе службі Батьківщині та її народу — це чітко усвідомлюють офіцери і солдати. Ми відповідальні за майбутнє країни. Спокій українців у наших руках. Честь, відвага, Україна — ось три головні слова, в які вкладено найважливіше. Курсанти, які пройшли в нас підготовку, зарекомендували себе в зоні АТО як професіонали своєї справи, а чимало військовослужбовців нашого 300-го навчального танкового полку виявили героїзм та врятували не одне життя, — розповів заступник командира з виховної роботи підполковник Володимир Оленчук.

На підтвердження цих слів він і розповів про своїх підлеглих.

Наприклад, виконуючи бойове завдання із супроводу колони, 21 липня 2014 року між населеними пунктами Майорськ і Дзержинськ, розвідувальний дозор під командуванням майора Олександра Бабія приблизно 5 годин вів нерівний бій із терористами. Тоді наші військові на трьох БМП-1, одній БРДМ і танку Т-64 супроводжували колону з близько десяти вантажних автомобілів з боєприпасами, їжею та водою. І коли колона увійшла в населений пункт Майорське, то була обстріляна противником.

— Ми були розвідувальним дозором, їхали попереду колони і першими прийняли бій. Терористи влаштували засідку в «зеленці», звідки почали обстрілювати нас з мінометів, танка та стрілецької зброї. Завдяки злагодженості підрозділу напад на колону було відбито. Ми знищили всі мінометні розрахунки, близько десяти автомобілів та знешкодили близько ста терористів, — розповів майор Олександр Бабій.

Цей офіцер, хоч і був поранений, до останньої хвилини бою вміло керував своїм підрозділом, вивів його з бою без втрат та знешкодив велику кількість противників.

Водночас командир опорного пункту «Гостра Могила» підполковник Ігор Заглінський зі своїм підрозділом неодноразово відбивав напади бойовиків на об'єкт.

— Надійшов терміновий наказ вивести військовослужбовців з-під обстрілу. Колона, яка проходила біля населеного пункту Кумшацьке, потрапила в засідку. Ми з десантом вирушили до них на допомогу на двох танках Т-64. Прибувши до місця ведення бою, організували оборону та відбили напад на колону, забрали з поля бою поранених, контужених та, на жаль, одного вбитого механіка-водія БТРа, — згадує підполковник Ігор Заглінський.

Розповів офіцер і ще про один випадок: «Російські найманці, провівши розвідку боєм, хотіли штурмом взяти наш опорний пункт «Гостра Могила» і намагалися зайти у наш тил. Вчасно зреагувавши на все це і передбачивши їхні кроки, наш підрозділ відбив напад та знешкодив велику кількість бойовиків. Тож штурм терористів провалився. І висотка залишилась за нами».

Підполковник Ігор Заглінський згадав і про солдата Дениса Чередниченка, який під час нападу на опорний пункт під шквальним обстрілом піднявся на повний зріст та побіг на висотку для того, щоб відстежити, звідки ведеться обстріл та передати координати для відбиття нападу. На жаль, він загинув... Це була єдина втрата для цього підрозділу.

Ще один офіцер цієї частини майор Євгеній Камалов у зоні АТО був заступником командира 169-ї ротно-тактичної групи. Він разом із розвідниками їхав попереду на броні БМП-1. Вони супроводжували колону автівок, яка перевозила боєприпаси та провізію для бійців опорного пункту «Гостра Могила».

Коли проїхали населений пункт Малоорлівка, перед залізнично-автомобільним переїздом пролунав вибух. Військовослужбовці натрапили на радіокерований фугас. Це була засідка. Механік-водій БМП-1 був уражений кумулятивним струменем, але встиг різко звернути в кювет, чим зберіг життя всього екіпажу та десанту бойової машини. Після цього майор Євгеній Камалов дав команду десанту прийняти бій. Попри отримане поранення, офіцер керував боєм та надавав координати, щоб артилерія підтримала вогнем. Тоді бій тривав чотири години.

— Командир танка Т-64, який побачив, що екіпаж БМП-1 веде важкий бій, прийняв рішення допомогти своїм. Він ризикнув і поїхав через мінне поле назустріч терористам та почав по них стріляти, чим викликав вогонь противника на себе. Завдяки цьому екіпаж БМП-1 був евакуйований, а терористів наша артилерія накрила вогнем, — розповів підполковник Ігор Заглінський.

За особисту мужність і героїзм, виявлені в зоні проведення антитерористичної операції, Указом Президента України майор Олександр Бабій нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня, підполковник Ігор Заглінський нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Інна МАЛЕВИЧ,
«Народна армія»

«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

СІМ ШЛЯХІВ ЧЕРЕЗ ЛІНІЮ РОЗМЕЖУВАННЯ

Нещодавно в Донецькій та Луганській областях розпочала роботу система перепускних пунктів для в'їзду в зону проведення антитерористичної операції та виїзду з неї. При цьому оперативно було створено координаційний центр при штабі АТО в Краматорську і чотири координаційні групи — в Старобільську, Великій Новосілці, Дебальцевому і Маріуполі.

Їхніми основними завданнями є надання консультацій і розгляд звернень громадян, які бажають перетнути лінію розмежування між мирною Україною та терористами із псевдореспублік. Часто при цьому виникає багато спірних питань, які потребують ретельного вивчення. До цієї справи активно залучаються офіцери груп цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України — на них покладається левова частка роботи в цій сфері.

Одна з найбільших зон відповідальності, до якої входить фактично найдовша лінія розмежування та найбільший потік людей через умовний кордон, знаходиться в місті Велика Новосілка. Офіцер групи цивільно-військового співробітництва ЗС України капітан Богдан Савіцький, який займається розглядом звернень громадян, розповів, що на сьогодні існують чотири коридори для пропуску громадян: «Луганськ-Станиця Луганська-Широкий» — КП «Станиця Луганська»; «Донецьк-Маріуполь» (через Волноваху) — КП «Бугас»; «Горлівка-Артемівськ» — КП «Миколаївка»; «Новоазовськ-Красноармійськ-Талаківка-Маріуполь» — КП «Маріуполь-1». Також є три дорожні коридори для переміщення вантажів «Стаханов-Первомайськ-Золоте-Гірське-Лисичанськ» — КП «Лисичанськ»; «Донецьк-Курахове» — КП «Курахове» та «Георгіївка»; «Фащівка-Дебальцеве-Артемівськ» — КП «Артемівськ».

Слід зазначити, що їхнє розміщення може змінюватися відповідно до ситуації в регіоні.

За словами капітана Богдана Савіцького, громадянину, який хоче перетнути лінію розмежування, передусім необхідно пред'явити документальне підтвердження, яке засвідчує необхідність такого переміщення. Для в'їзду до зони АТО найчастіше подають документи про проживання на окупованій території родичів. Відповідно, для виїзду із «гарячого» регіону — так само, але в зворотному порядку.

Непоодинокими є й випадки, коли жителі Донбасу, які виїхали із зони АТО на мирну територію України, повертаються до своїх осель, аби перевірити, чи все гаразд з їхнім майном. За день-два вони знову прямують на територію, підконтрольну українській владі. У такому випадку для отримання перепустки їм необхідно подавати документи, що підтверджують право власності на об'єкти нерухомості на неконтрольованій (в зворотному порядку — контрольованій) території.

За словами офіцера, існує ще кілька обставин і документів, відповідно до яких громадянин може перетинати лінію розмежування. Серед них документально підтверджена хвороба або смерть близького родича, підтверджене місце поховання родичів або членів сім'ї тощо. Вся процедура для в'їзду в зону проведення антитерористичної операції та виїзду з неї діє і в зворотному порядку. Наприклад, якщо громадянин з Донбасу має родичів на території, підконтрольній українській владі, то він може отримати перепустку та перетнути умовний кордон. Так само й навпаки, людина, скажімо із Дніпропетровська, яка має родича в Донецьку, також може подати відповідні документи і в'їхати на окуповану терористами територію.

Крім документа, що підтверджує мету в'їзду на неконтрольовану територію, громадянину також потрібно подати до координаційних груп копії паспорта (оригінал після пред'явлення повертається) та ідентифікаційного коду. Для виїзду процедура аналогічна.

Також капітан Богдан Савіцький повідомив, що заяви розглядаються впродовж десяти днів. Інколи в екстремальній ситуації, наприклад, надання медичної допомоги, заява може бути розглянута негайно.

Офіцер групи цивільно-військового співробітництва ЗС України старший лейтенант Юлія Романенко, яка здебільшого спілкується із громадянами у call-центрі, зазначила, що інколи запитання бувають навіть смішними. Наприклад, кілька днів тому надійшов дзвінок від жительки Донецька. Їй необхідно було перетнути умовний кордон та потрапити в Бориспільський аеропорт. Проте назвати причину вона відмовлялася. Після тривалих переговорів жінка все ж розповіла, що на летовищі їй треба забрати йоркширського тер'єра. Погодьтесь, доволі дивний привід для такої далекої дороги. Проте офіцери координаційної групи погодилися прийняти заяву. В цьому випадку одним з основних документів для видачі перепустки був квиток-виклик, який дійсно підтверджував, що тварина чекає власника в аеропорту.

Місцеві міліціонери, які також входять до складу координаційної групи, із вдячністю відзначають, що якби не військові, то вони навряд чи впоралися б із таким потоком людей. Адже щодня в call-центр надходять десятки, а то й сотні дзвінків. Крім того, потрібно прийняти заяви і документи на видачу перепусток, яких також чимало. Виконувач обов'язків начальника Великоновосілківського районного відділу міліції підполковник Олександр Будьоний повідомив, що офіцери Збройних Сил України, які займаються видачею перепусток, є дійсно фахівцями своєї справи. Раніше у відділі не було належної оргтехніки та людей з відповідними знаннями. Звісно, спочатку було важко увійти в робоче русло. Адже створення координаційної групи ставило нові, незнайомі до цього завдання. Але тепер роботу налагоджено, і громадяни отримують відповідні консультації. Тому при подачі документів для перетину лінії розмежування виникає дедалі менше проблем. Ті громадяни, які не порушували закон та мають реальні підстави для отримання перепусток, можуть бути спокійні.

Микола ФЕДОРКІВ,
із зони АТО

СИЛЬНІ ДУХОМ

ДЕВ'ЯНОСТО ДІБ ТОРТУР НЕ ЗЛАМАЛИ «САШУ»

Нещодавно в Центральній стоматологічній поліклініці Міністерства оборони України відбувся брифінг за участю начальника поліклініки підполковника медичної служби Михайла Лищишина, начальника кафедри щелепно-лицевої хірургії Української військово-медичної академії полковника медичної служби Андрія Лихоти та представника однієї з південнокорейських фірм-партнерів цієї установи Діма Тсоя.

Хоча головним приводом для зустрічі була презентація нового метода лікування — протезування зубів за допомогою сучасних імплантатів насамперед воїнам, які отримали щелепно-лицеві ушкодження в зоні проведення антитерористичної операції. Проте головним об'єктом уваги журналістів одразу став військовослужбовець з псевдонімом «Саша». Для його лікування корейський виробник безкоштовно надав клініці імплантатних матеріалів на майже тридцять тисяч гривень.

…«Розстріляють? Чи закатують?» — такі думки виникали в нього, коли «Саша» три місяці сидів спочатку в ямі, потім — в задушливому казематі будівлі СБУ в Донецьку. А ще жевріла надія: «Може, обміняють?..» І так кожного дня. Чотири рази з конвоєм — «до вітру», двічі — солдатський кухоль огидного варива та шматок черствого хліба. Звісно, сконати на зловтіху охоронцям не хотілося нікому, з'їдали все до крихти, бо жевріла надія на волю, дім, зустріч з родиною.

«Саша» — військовослужбовець підрозділу Збройних Сил України, який виконував особливі завдання у зоні АТО. Того разу був отриманий наказ евакуювати поранених під час нищівного артобстрілу ворога. Але після виходу в зазначений район підрозділ не знайшов своїх і потрапив у засідку. Дії кадирівського загону бойовиків не давали жодного шансу на опір. У полоні опинилися всі. Чеченці лупцювали «Сашу» та його побратимів довго, люто, вміло ламаючи кінцівки та щелепи. Самого військовослужбовця від важких травм врятувала кремезна статура. А от зуби йому вибили всі. Бранців швидко перевели в Донецьк на «сортування».

До чотирьох наших військових з Херсона терористи підібрали «ключики» та загітували перейти на свою сторону. А от з групи «Саші», до якої згодом долучили півтори сотні українських військових з «Іловайського котла» та декілька десятків раніше захоплених бранців, співпрацювати з ворогами не погодився ніхто. Ні «марші» скрізь стрій оскаженілих донеччан, ні «екскурсії» до трупів українських воїнів з розпоротими животами та перерізаними горлянками, ні імітації розстрілів у підвалах не підштовхнули їх до зради.

— Мене викликали на допити двічі, — розповідає «Саша». — Пропонували воювати за «Новоросію». Відмовився категорично, відчепилися. Однак примушували годинами вислуховувати нудну агітацію молодих донецьких хлопців за новий «руський мір» та його міфічні переваги. Спілкуючись, я дивувався: з ким вони хочуть будувати своє хитке майбутнє, якщо в цьому регіоні залишилось дві категорії корінних мешканців — пенсіонери і молодь від вісімнадцяти до тридцяти, обплутана тенетами путінської пропаганди. Зрілі, серйозні та дорослі фахівці втекли. В нас про це була достовірна інформація не тільки від солдатів, яких силою вивозили на вантажні роботи, де не обмежували в контактах з місцевими. Один із хлопців роздобув кишеньковий радіоприймач, тож ми разом слухали їхні новини (наші не транслюють).

На допитах «Сашу» шокувала якість розвідданих, отримуваних терористами. На кожного полоненого вони заводили так звану облікову картку, в якій містилась точна інформація про рідних та близьких військових, їхні телефонні та інші контакти, активність в інтернет-ресурсі й навіть фотознімки з банкоматів саме тих фінансових установ, в яких вони отримували заробітну плату. Завдяки цьому терористи не лише мали й мають змогу визначити персональну цінність бранця для обміну на своїх поплічників, а й роблять на цьому «бізнес». Знав «Саша» про випадок, коли з родини одного з його побратимів бандити видурили за нібито гарантоване визволення хлопця з полону п'ятдесят тисяч доларів. Звичайно, визволення не відбулось, а та небагата сім'я розпродала все майно та чекає на солдата й досі.

«Саша» — це псевдонім для ЗМІ, а не позивний. Тому він ховає обличчя від об'єктивів. Визволення з неволі було несподіваним. Охоронці викликали з камери, замотали голову ганчір'ям, заштовхали в авто. За час руху двічі змінювали транспорт. Ніхто нічого не пояснював, тому лякала невідомість. Коли нарешті зупинились і зняли з очей пов'язку, побачив своїх…

…Лікарі клініки гарантують «Саші» стовідсоткове відновлення щелепно-лицевих функцій. Для цього залишилося зробити два хірургічні втручання та пройти три місяці реабілітації — стільки ж, скільки пробув у полоні. Стоматологи пацієнтом трохи невдоволені — він рветься в зону АТО та постійно квапить їх з роботою. А не поспішати не може — в полоні й досі перебувають двадцять сім його бойових побратимів.

Віктор ШЕВЧЕНКО,
«Народна армія»

ТВОЇ СИНИ, УКРАЇНО!

«ЯК СТАНУ НА НОГИ — ВІДРАЗУ В АТО»

Солдат Григорій Модін під час обстрілу російських терористів отримав складне поранення. Одразу три ворожі кулі влучили хлопцю в ногу. Як наслідок він вже п'ятий місяць не встає з ліжка. Втім військовослужбовець запевняє, що складна травма не зламала його бойовий дух. Боєць переймається, що не може зараз нести службу на Донбасі поряд з бойовими побратимами.

Григорій ріс без батька. Але мати докладала усіх зусиль, щоб гідно виховати сина, вклала у нього всю душу, прищепила йому любов до всього українського, відчуття відповідальності перед Батьківщиною.

Тож коли минулого року пролунали перші постріли на Донбасі, а по землі полилась кров українських вояків, він твердо вирішив, що стане на захист своєї країни!

— Я зовсім не мав військового досвіду. І в армії теж не служив, — розповідає Модін. — Але я усвідомлював, що маю бути там, у найгарячіших точках Сходу. Тому, не чекаючи повістки, я та ще кілька моїх друзів-земляків самі прийшли до військкомату.

Чотири місяці відслужив солдат на Донбасі. Передислокація, раптові бої, обстріли, цілодобова варта на блокпостах у будь-яку погоду.

…Зранку 31 серпня 2014 року під Артемівським підрозділ Григорія потрапив під шквальний вогонь супротивника. Тоді наші бійці не розгубилися та миттєво дали відсіч російським найманцям. На жаль, під час бою одразу три ворожі кулі влучили в ногу Модіна. «Поранило!» — це перше, що тоді встиг збагнути солдат. А вже через секунду нестерпний біль кинув його на землю. На мить від больового шоку чоловіка осліпило та оглушило. Розплющивши очі, побачив схвильованих товаришів по службі, які схилились над ним.

— Пам'ятаю один солдат монотонно та злякано повторював: «Гришо, ти тільки не непритомній», а я йому: «То хіба я в армію пішов, щоб непритомніти?!» — посміхаючись, згадує боєць.

Пораненого військовослужбовця доправили до Артемівського госпіталю. Лікарі зробили усе необхідне, щоб врятувати ногу солдату. Довгий час в нозі Григорія знаходився спеціальний апарат для зростання роздробленої кістки. А коли його зняли, з огляду на складність поранення чоловіка доправили долікуватись у Головний військово-медичний клінічний центр «ГВКГ» МО України.

Зараз військовика готують до ще однієї операції. Хлопець сподівається на повне одужання. Бо вже давно вирішив: щойно стане на ноги — відразу в АТО!

Оксана МАРЧУК,
«Народна армія»

ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

БОЙОВЕ СОЛО МУЗИКАНТА

З Олегом Вітом знайомі давно: народилися і виросли в одному провінційному подільському містечку. Хлопець змалку любив музику і, окрім навчання в загальноосвітній школі, відвідував і музичну. На початку 90-х вступив до Тульчинського культосвітнього училища, по закінченні якого працював художнім керівником сільського клубу.

У 1993 році хлопця призвали до Збройних Сил України. Служити випало у 30-й механізованій бригаді, яка дислокується в Новоград-Волинському. Там, дізнавшись хто він за фахом, сказали:

— Такі хлопці нам потрібні: служитимеш в оркестрі…

Навесні минулого року, коли «зелені чоловічки» анексували Крим і виникла загроза повномасштабного вторгнення російських військ на материкову Україну, бригаду передислокували до Херсонської області. Відбули туди й музиканти, але взяли замість музичних інструментів автомати й кулемети. охороняти й морське узбережжя в містах Лазурне та Скадовськ і селищі Залізний Порт.

Потім підрозділ передислокували на Донбас. Олег і його товариші-музиканти несли службу на блокпостах. Їхнім завданням було не допустити проникнення російських найманців на територію, контрольовані українською владою. А ще військовослужбовці перевіряли всі автомобілі, які заїздили на контрольовані території, щодо наявності в них зброї, вибухівки. Тоді позиції наших вояків терористи часто обстрілювали з «Градів».

На запитання, чи не було страшно, Олег відповідає:

— У дитинстві начитався книжок і надивився фільмів про війну, де радянські солдати виглядали такими суперменами, що аж дух перехоплювало. І коли від одного дідуся-фронтовика почув, що він боявся фашистських артилерійських обстрілів, дуже здивувався, запідозривши, що він боягуз. Тепер мені соромно за ті думки.

…Той серпневий день видався напрочуд сонячним. Колона українських вояків у складі кількох танків і бойових машин піхоти прямувала у визначений район, де їм належало зайняти бойову позицію… І потрапила в засідку.

«І Я, І ВСІ МОЇ ТОВАРИШІ Є ПЕРЕДУСІМ СОЛДАТАМИ, А ВЖЕ ПОТІМ МУЗИКАНТАМИ. І ПОВИННІ ЗАХИЩАТИ РІДНУ ЗЕМЛЮ»

— Служити нам випало в різних підрозділах частини, — говорить прапорщик Олег Віт. — І на різних посадах. Мене, наприклад, зарахували до 9 роти, призначивши командиром бойової машини піхоти. Перед цим на полігоні «Широкий Лан», що в Миколаївській області, ми протягом місяця займалися бойовою підготовкою, зокрема стріляли, вдосконалювали майстерність водіння БМП тощо.

Підрозділ, у якому випало служити Олегу, на Херсонщині виконував різні завдання. Наприклад, коли ситуація надзвичайно загострилася, він разом із прикордонниками охороняв кордон з півостровом: українські блокпости і позиції росіян розділяли якісь 200–300 метрів. Довелося Олегу

— За даними розвідки, терористів там не мало бути, — продовжує прапорщик Олег Віт. — За зовнішнім виглядом та реакцією людей, яких побачив буквально за кілька десятків метрів, запідозрив, що це російські найманці. А за мить мої здогадки підтвердилися: вони відкрили по нас шквальний вогонь. Із зеніток і з гранатометів. Здійснивши маневр, ми зайняли оборону. Влучними пострілами танкісти знищили зенітки, а ми вирішили взятися і за живу силу. Згодом бойовики накивали п'ятами…

У тому 30–40 хвилинному бою

Олег був важко поранений, тож його доставили до Дніпропетровської обласної лікарні, а звідти — до Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону, де він проходив тривале лікування.

Олег Віт ніколи не припускав, що йому колись доведеться воювати та ще й зі своїми співвітчизниками й колишніми «братами»-росіянами. За його словами, таке й у страшному сні не могло йому наснитись. Але чоловік не шкодує ні про свою участь у бойових діях, ні про важке поранення.

— І я, і всі мої товариші є передусім солдатами, а вже потім музикантами, — каже він. — І повинні захищати рідну землю.

Коли матеріал готувався до друку, стало відомо: військовий оркестр 30-ї Новоград-Волинської механізованої бригади відновив свою діяльність. На жаль, із втратами: в бою з російськими найманцями загинув прапорщик Дмитро Руденко…

Проте сьогодні в пункті постійної дислокації музикантів важко застати: вони виступають з концертами перед військовиками — учасниками антитерористичної операції. І, як стверджують самі музиканти, будь-якої миті готові взяти до рук зброю.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

Народна армія
31 січня 2015 року

●ДО 70-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ: УКРАЇНСЬКИЙ ВНЕСОК

ПЕКЕЛЬНИЙ У СУВОРОМУ

Минуло майже 70 років з дня, коли відлунали останні постріли Великої Вітчизняної війни. Воїнам-переможцям тоді здавалося, що війна більше ніколи не прийде на нашу землю. Проте сьогодні кращим представникам українського народу доводиться зі зброєю в руках захищати територіальну цілісність своєї держави. За цих умов останні події на Сході України стали для Збройних наших Сил перевіркою на мужність, героїзм, вірність бойовій славі своїх попередників — творців перемоги 1945 року. Адже духовна сила захисників рідної землі в суворому 1941 році надихає на подвиги українських героїв сьогоднішньої Вітчизняної війни.

Ми розпочинаємо друкувати добірки матеріалів про внесок українського народу в перемогу 1945 року. Їхня мета — дати можливість подумки пройти вогняними верствами Великої Вітчизняної війни та оцінити трагізм, важкі випробування, жертовність бійців та командирів, усього українського народу. Чотири роки війни — це як доленосні віхи на шляху до такої омріяної перемоги. Перша наша добірка матеріалів — про 1941 рік. Рік, коли на нашу землю ступив важкий чобіт німецько-фашистського окупанта.

Довоєнне життя

Звісно, я не знаю, як українці жили в передвоєнному 1940 році. Але можу судити про його рівень з розповідей батьків. У голодному 1933 році вони приїхали на Донбас, почали працювати на одній з шахт у місті Ірміне. Саме на ній Олексій Стаханов встановив світовий рекорд з видобутку вугілля і започаткував рух за ударні темпи праці. У нашій родині й дотепер зберігається швейна машинка фірми «Зінгер». Мої батьки купили її в передвоєнному 1940 році. Напередодні початку війни мої рідні отримали від держави першу в житті квартиру. Саме з неї батько відбув на фронт захищати рідну землю і те життя, яке він вважав заможним в останньому передвоєнному році.

У ЧЕРВНІ 1941 РОКУ ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ПРИКРИТТЯ ПЕРШИМИ ВИСТУПИЛИ НА ЗАХИСТ ВІТЧИЗНИ. НА ПОЧАТКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ 2014 РОКУ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ЗУСТРІЛИ ПЕРШИЙ УДАР ВОРОГА ЗІ СТРІЛЕЦЬКОЮ ЗБРОЄЮ НА ГОЛОМУ ЕНТУЗІАЗМІ. СЬОГОДНІ НАША КРАЇНА, ЗА СЛОВАМИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПЕТРА ПОРОШЕНКА, МАЄ ОДНУ З НАЙБОЄЗДАТНІШИХ АРМІЙ НА КОНТИНЕНТІ

«А завтра була війна»

Україна однією з перших республік СРСР зазнала вторгнення фашистських військ. Героїчні оборони її столиці Києва, міст Одеси, Севастополя, Керчі надихали весь радянський народ на відсіч агресору. Чому ворог напав на нас, яку мету поставив Гітлер перед початком війни, на що розраховував?

Досягнувши значних успіхів у війні на Заході, Гітлер розпочав підготовку до нападу на Радянський Союз. 21 червня 1940 року він наказав розробити оперативний план вторгнення і визначив його дату — травень 1941 року. І попри те, що вже був підписаний радянсько-німецький пакт про ненапад, 18 грудня 1940 року Гітлер підписав директиву №21 про проведення операції під кодовою назвою «Барбароса». Нею передбачалося «ще до закінчення війни з Англією швидко розгромити Радянську Росію». У цих планах було визначено й майбутнє України. Ось що з цього приводу сказав один з поплічників Гітлера Розенберг: «Завдання України полягає в тому, щоб забезпечувати продуктами харчування Німеччину і Європу, а континент — сировиною».

Гітлерівське верховне командування для війни проти СРСР виділило 152, серед них 19 танкових і 14 моторизованих, з наявних 214 дивізій та дві окремі бригади. А країни-сателіти поставили під «рушницю» 29 дивізій (16 фінських, 13 румунських) та 16 бригад (3 фінських, 9 румунських, 4 угорських). Загалом ці війська налічували 5,5 мільйона вояків (серед них — 4,6 мільйона німців), на їхньому озброєнні було 2 786 середніх танків, 47 260 гармат та мінометів, 4 950 літаків.

У Червоній армії станом на червень 1941 року служили понад п'ять мільйонів вояків. Загалом до складу західних прикордонних округів входили 170 дивізій і дві стрілецькі бригади. Майже половина цих сил дислокувалася на територіях Української та Молдавської РСР. Так, у Київському особливому військовому окрузі було 58 дивізій, з них — 16 танкових. На озброєнні було легких танків БТ, Т-37, Т-26 — 968 одиниць, важких танків КВ-10 — 313, середніх Т-34 — 50, гармат та мінометів — 3546 одиниць і 700 літаків.

На світанку 22 червня 1941 року, порушивши договір про ненапад, фашисти піддали шквальному артилерійському вогню та бомбовим ударам прикордонні застави, оборонні споруди, міста на території від Балтики до Чорного моря. Нацистські вожді давали настанову своїм солдатам у похід на Схід такими словами: «Відтепер дій рішуче, без вагань. У тебе немає серця та нервів, на війні вони непотрібні. Позбав себе жалю та співчуття — убивай будь-якого росіянина, радянського, не зупиняйся, навіть якщо перед тобою людина похилого віку або жінка, дівчинка чи хлопчик, — убивай…»

ДОВІДКА «НА»

Таран вважається останньою зброєю героїчних радянських воїнів в роки Великої Вітчизняної війни, які були готові знищити ворога ціною власного життя. На його застосування не зважився жоден з учасників нападу на Радянський Союз. Між тим за роки війни повітряні тарани здійснили понад 600 радянських льотчиків. Більшість з них — у суворому 1941-му.

22 червня 1941 року перший танковий таран здійснив у бою під містом Яворів екіпаж лейтенанта Павла Гудзя, який знищив танк та бронетранспортер ворога. А рекордсменами у цій справі стали танкісти Героя Радянського Союзу капітана Олексія Босова, які в листопаді 1941 року тараном знищили чотири ворожі броньовані машини. На Курській дузі таранними атаками були перетворені на брухт понад 50 танків фашистів, серед них і розрекламовані Гітлером «Тигри».

Першими навалу загарбників зустріли прикордонники на території України. Одинадцять днів та ночей відбивали численні атаки гітлерівців воїни у зелених кашкетах з 13-ї застави під керівництвом старшого лейтенанта Олексія Лопатіна. Коли ворог артилерійськими та бомбовими ударами знищив усі оборонні споруди, прикордонники перейшли до приміщення застави і продовжили відбивати атаки нападників. Гітлерівці зробили підкоп і підірвали споруду. Всі захисники кордону загинули. Старшому лейтенанту Олексію Лопатіну посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Його ім'ям названа одна із застав Державної прикордонної служби України.

Командувач Південно-Західного фронту М. Кирпонос, член Військової ради М. Бурмистенко, начальник штабу В. Тупіков проводять нараду перед виїздом в район бойових дій

«Донецькою фортецею» став у наш час аеропорт міста Донецьк. Таку назву він успадкував від знаменитої героїчної оборони Брестської фортеці у червні-липні 1941 року, якій єдиній у світі присвоєно звання «фортеця-герой». Одним з організаторів її оборони був полковий комісар Юхим Фомін. Я добре знав його сина — заслуженого юриста України Юрія Юхимовича, який увічнив подвиг свого батька і його побратимів по обороні фортеці у книзі «Людина з легенди». Є в ній розповідь про те, як у небі над цитаделлю протаранив гітлерівський літак наш льотчик лейтенант Петро Рябець. А першим здійснив такий подвиг у небі над Дубном льотчик 46-го винищувального авіаційного полку старший лейтенант Іван Іванов, який посмертно був удостоєний звання Героя Радянського Союзу. Загалом же в перший день війни у такий спосіб повітряні бійці знищили 16 бойових машин ворога.

«Частини прикриття»

На початковому етапі війни відповідальні завдання були покладені на військові частини прикриття державного кордону, які мали відбити перші удари ворога, забезпечити проведення мобілізації, розгортання головних сил Червоної армії. Ось як їхні бойові дії у червні 1941 року описав у нарисі «Частини прикриття», надрукованому в номері від 5 липня 1941 року, кореспондент газети «Красная звезда» Костянтин Симонов. Наведу деякі фрагменти цієї публікації: «Наші частини прикриття, переходячи до контратак, затримують противника до підходу наших головних сил». Цю по-діловому сформульовану фразу ми неодноразово читали у зведеннях Інформбюро. Але які подвиги, яка залізна витримка стоїть за простими словами — «затримати противника до підходу наших головних сил» — не всі чітко собі уявляють…»

«Частини прикриття… затримали ворога, вони інколи робили помилки, що дорого нам коштували, і потім їх виправляли, накопичили новий бойовий досвід, яким сьогодні і завтра скористається вся армія для розгрому ворога». Така доля випала й Н-ському стрілецькому полку, який 22 червня був піднятий по тривозі, здійснив багатокілометровий марш і на світанку прийняв перший удар танкової дивізії ворога. У нарисі написано: «Німецька танкова дивізія була затримана на дванадцять годин. Було виведено з ладу до тридцяти танків і вісімнадцяти гармат противника. Ми теж зазнали серйозних втрат. Та які б вони не були важкі — бійці цієї ночі почувалися переможцями… А у зведенні Інформбюро вранці з'явилась скупа фраза: «Протягом минулого дня наші частини прикриття стримували наступ противника до підходу наших головних сил».

СТАНОМ НА 1 ЛИСТОПАДА 1941 РОКУ ВІД ТРУДІВНИКІВ УРСР ДО ФОНДУ ОБОРОНИ НАДІЙШЛО БЛИЗЬКО МІЛЬЯРДА КАРБОВАНЦІВ. ВОСЕНИ БУЛА СТВОРЕНА РЕСПУБЛІКАНСЬКА КОМІСІЯ ЗІ ЗБОРУ ТЕПЛОГО ОДЯГУ ДЛЯ БІЙЦІВ НА ФРОНТІ, ПОДАРУНКІВ. РОЗГОРНУЛОСЯ ШЕФСТВО НАД ВІЙСЬКОВИМИ ЧАСТИНАМИ, РОДИНАМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ РЯДОВОГО І МОЛОДШОГО КОМАНДНОГО СКЛАДУ, ПОРАНЕНИМИ БІЙЦЯМИ

ШЛЯХ СОРОК ПЕРШОМУ

Коли читаєш ці рядки, якось по-новому оцінюєш роль і значення військ Південно-Західного фронту, яким командував Герой Радянського Союзу генерал-полковник Михайло Кирпонос, в обороні столиці України. Його воїни зірвали плани Гітлера відразу заволодіти столицею України, дали можливість виграти час для розгортання сил на інших напрямках фронтів. Прийнявши на себе основний удар ворога (вермахт втратив у цих боях лише на рубежах Київського укріпрайону близько ста тисяч осіб особового складу, 200 літаків, сотні танків), війська фронту затримали просування гітлерівських військ на схід на понад два місяці. Цим вони відволікли значні сили ворога від наступу на Москву і вплинули на результати битви за оборону столиці Радянського Союзу. Так, героїчна оборона Києва у липні-вересні 1941 року змусила гітлерівське командування перекинути з московського напрямку та інших ділянок фронту близько 70 дивізій. З цього приводу генерал вермахту Бутлар писав: «Німці втратили декілька тижнів на підготовку та проведення наступу на Москву, що зрештою призвело до його провалу».

Сотні тисяч радянських воїнів — представників України, Росії, інших республік — загинули в боях на українській землі. Як бійці богатирської застави, вони затримали ворога на цьому рубежі і тим ще в 1941 році заклали підвалини майбутньої перемоги. Та чи пам'ятають про цей подвиг «українських частин прикриття» сьогоднішні керівники в Кремлі, направляючи війська на українську землю? Хочеться з цього приводу провести таку історичну паралель. У червні 1941 року військові частини прикриття першими виступили на захист Вітчизни. На початку Вітчизняної війни 2014 року Збройні Сили України зустріли перший удар ворога зі стрілецькою зброєю на голому ентузіазмі. Сьогодні наша країна, за словами Президента України Петра Порошенка, має одну з найбоєздатніших армій на континенті. Нова українська армія є і буде опорою і гарантом незалежності та територіальної цілісності держави.

Героїчними сторінками у літопис Великої Вітчизняної війни увійшли оборонні бої в районі Харкова, на Донбасі, у Криму, захист Одеси та інших міст. На території республіки гітлерівська воєнна машина забуксувала. Тут гітлерівці зазнали перших поразок, були поховані розрахунки на «бліцкриг» та міфи про непереможність фашистських військ.

Члени редколегії газети «За Радянську Україну» — М. Бажан, В. Василевська, О. Корнійчук обговорюють черговий номер видання

У ГРУДНІ 1941 РОКУ ЕВАКУЙОВАНИЙ ХАРКІВСЬКИЙ ТАНКОБУДІВНИЙ ЗАВОД ІМЕНІ КОМІНТЕРНУ СКЛАВ НА НОВОМУ МІСЦІ ДЛЯ ФРОНТУ ПЕРШУ ПАРТІЮ БОЙОВИХ ТАНКІВ Т-34. ЦІ БОЙОВІ МАШИНИ, ПЕРШІ ЗРАЗКИ ЯКИХ БУЛИ СТВОРЕНІ В ХАРКОВІ НАПЕРЕДОДНІ ВІЙНИ, У 1945 РОЦІ ДІЙШЛИ ДО БЕРЛІНА І ПРАГИ, БУЛИ ВИЗНАНІ КРАЩИМИ У СВІТІ. СЬОГОДНІ НОВІТНІ МОДЕЛІ ХАРКІВСЬКИХ ТАНКОБУДІВНИКІВ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ НА ДОНБАСІ

Коріння волонтерства

Україна в умовах війни, нав'язаної нам минулого року, багато чого запозичила з досвіду переведення всього життя країни на воєнний лад у суворому 1941 році. Що конкретно тоді було зроблено, які вжиті заходи задля організації рішучої відсічі фашистським загарбникам? Вже 22 червня було оголошено мобілізацію військовозобов'язаних у всіх прикордонних військових округах, зокрема в Київському, Одеському, Харківському. На їхній базі створено фронти, приміром, з Київського особливого — Південно-Західний фронт. Через тиждень була оприлюднена директива щодо мобілізації всіх зусиль держави на захист Вітчизни, перетворення її на єдиний бойовий табір. Керівництво України 7 липня 1941 року у зверненні до українського народу закликало: «Хай кожна хата і дім, хай кожні місто і село несуть смерть гітлерівським розбійним бандам». З цією метою у містах створювалися вуличні комітети, а в селах — десятихатні. Активісти цих органів займалися організацією місцевої протиповітряної оборони, виявляли підозрілих осіб, сприяли діяльності винищувальних батальйонів у боротьбі з диверсантами, парашутистами, шпигунами. Набували широкого розвитку такі патріотичні рухи, як опанування дівчатами чоловічих спеціальностей, набір їх на роботу на тракторах, комбайнах. Для молоді організували курси з підготовки винищувачів танків, спеціалістів з організації партизанського руху. Протягом трьох перших місяців до Червоної армії з України було мобілізовано два мільйони осіб. У батальйони, корпуси, дивізії народного ополчення вступили 1,3 мільйона бійців. Вони брали участь у евакуації, обладнання заводів та фабрик, будували оборонні споруди, виконували інші завдання, а пізніше влилися до лав діючої армії. Так, 92 відсотка сформованої на Донбасі 383-ї стрілецької дивізії становили шахтарі-ополченці. А командував нею потомственний гірник, Герой Радянського Союзу Костянтин Провалов. За роки війни понад 30 воїнів цього шахтарського з'єднання були удостоєні звання Героя Радянського Союзу. Серед них дві дівчини — снайпер Тетяна Костирина і розвідниця Ніна Гнилицька.

Льотчики-брати Микола, Михайло та Павло Гарами

У ЧЕРВНІ 1941 РОКУ ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ПРИКРИТТЯ ПЕРШИМИ ВИСТУПИЛИ НА ЗАХИСТ ВІТЧИЗНИ. НА ПОЧАТКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ 2014 РОКУ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ЗУСТРІЛИ ПЕРШИЙ УДАР ВОРОГА ЗІ СТРІЛЕЦЬКОЮ ЗБРОЄЮ НА ГОЛОМУ ЕНТУЗІАЗМІ. СЬОГОДНІ НАША КРАЇНА, ЗА СЛОВАМИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПЕТРА ПОРОШЕНКА, МАЄ ОДНУ З НАЙБОЄЗДАТНІШИХ АРМІЙ НА КОНТИНЕНТІ

Неабиякого поширення набув в Україні рух щодо надання матеріальної допомоги Червоній армії. Станом на 1 листопада 1941 року від трудівників республіки до фонду оборони надійшло близько мільярда карбованців. Восени була створена республіканська комісія зі збору теплого одягу для бійців на фронті, подарунків. Розгорнулося шефство над військовими частинами, родинами військовослужбовців рядового і молодшого командного складу, пораненими бійцями. Були й інші прояви турботи населення про своїх захисників. Говорячи сьогоднішньою мовою, ще в 1941 році в Україні зародився волонтерський рух.

З перших днів війни на виготовлення військової продукції перейшли промислові підприємства республіки. Чоловіків, які пішли на фронт, замінили жінки, пенсіонери, діти. І хоча кількість заводів та фабрик по мірі окупації території зменшувалася, у найтяжчі місяці — в серпні-вересні 1941 року — з перевищенням плану постачали армії озброєння — 26, боєприпасів — 42, інженерного майна — 15 підприємств України. Справжні зразки трудового подвигу демонстрували інженери та робітники евакуйованих з України за Урал, до Сибіру, виробництв. У грудні 1941 року евакуйований Харківський танкобудівний завод імені Комінтерну склав на новому місці для фронту першу партію бойових танків Т-34. Ці бойові машини, перші зразки яких були створені в Харкові напередодні війни, у 1945 році дійшли до Берліна і Праги, були визнані кращими у світі. Сьогодні новітні моделі харківських танкобудівників захищають Україну на Донбасі.

Вагомим був внесок українських хліборобів у забезпечення воїнів продуктами харчування в 1941 році. Так, восьма частка всіх зернових, зібраних у перший рік війни, припадала на Україну. Станом на 20–25 вересня 15 східних областей республіки поставили для Червоної армії 167973,6 тонн м'яса, 176855 тонн овочів та картоплі.

Зміцнювали бойовий дух бійців Червоної армії українські митці, письменники, артисти, композитори. Достатньо сказати, що дві третини членів Спілки письменників України перебували в діючій армії. Це М. Бажан, О. Довженко, О. Корнійчук, А. Малишко тощо. Українські автори створили «Пісню про Дніпро», яка вперше пролунала у грудні 1941 року. Її набатні слова «...Як весняний Дніпро ворогів змете наша армія, наш народ...» стали бойовим девізом, а мелодія — музичним закликом до оборони і визволення України в роки Великої Вітчизняної війни.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

ДОВІДКА «НА»

У 1940 році Україна посідала одне з перших місць за щільністю залізничної мережі. Вона стала всесоюзною житницею. Тоді республіка мала 28374 колгоспи і 929 радгоспів, на полях яких працювали понад 112 тисяч тракторів, 33 тисячі комбайнів, майже 55 тисяч автомобілів. Тракторів на Україні було в кілька разів більше, ніж у тракторному парку Німеччини, Італії та Франції разом узятих. Україна в 1940 році стала республікою суцільної грамотності: на той час на її території було понад 32 тисячі початкових, семирічних та середніх шкіл, майже 700 технікумів, 173 інститути та університети. У науковій галузі працювали понад 250 тисяч вчених, які досягли світового визнання у розщепленні атомного ядра, отриманні рідинних газів, винаході автоматичної дугової електрозварки, селекції сільськогосподарських культур, успіхів у охороні здоров'я населення. Достатньо сказати, що з восьми мільярдів карбованців республіканського бюджету на 1940 рік 70 відсотків планувалося використати на задоволення соціально-культурних потреб людей.

Народна армія
31 січня 2015 року

●МІС ВСЕСВІТ–2015

КРАСА ВРЯТУЄ СВІТ

Харків'янка Діана Гаркуша увійшла до трійки найкрасивіших дівчат на конкурсі «Міс Всесвіт–2015». Дівчина навчається в Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого і працює моделлю. У свої 20 років Діана вже перемогла в багатьох конкурсах краси. Серед них — «Міс Артек–2008», «Етно Королева Слобожанщини–2011», «Міс Харків–2012», Miss Kemer Inernational–2013.

Відповідаючи на запитання, який найбільший внесок зробила її країна для миру, українська віце-міс сказала: «Зараз у нашій країні дуже непроста ситуація. Найбільшим внеском будуть спрямовані дії на підтримку нашого війська і нашого народу». Глядачі відреагували на це гучними оплесками.

У конкурсі народних костюмів українка вийшла у вбранні під назвою «Наречена війни». Сукнею в жалобних кольорах був створений образ України як красивої дівчини, яка оплакує коханого, що загинув, захищаючи Батьківщину.

Інф. «НА»

●НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Олександра ДЕМ'ЯНЕНКО,
Прилуки

Такого «братерства» нам не треба

Поранена земля волає,
Від стогону і болю завмирає.
Понищено усе, розбито,
Гинуть старі, дорослі й діти.
Снаряди, міни і могили,
В яких синів захоронили.
Покрита вирвами земля….
Це «дружня поміч» із Кремля.
Розбиті долі, вбита віра,
Що ти, Росіє, наробила?
Слізьми і кров'ю заливаєш,
І це братерством називаєш?
«Братерство» нам таке не треба,
Почуйте, вищі сили неба!
І як таких земля тримає?
Ні! Їм пробачення немає.
Чого їм ще не вистачало?
Все, що могли, уже забрали,
Все мало? Землю подавай,
Бо забажав так Путін-«цар»?
Та варто знать одне-єдине:
Не віддамо вам Україну!
Задавитесь, застрягне в горлі!
Ви злі, а плани ваші — чорні.
Не раз нас гнули і ламали,
Ми піднімались і вставали.
Вам нашу волю не здолати,
Кишка занадто тонкувата.
Чи ви забули? В Україні
Сини — герої духом сильні.
Ту силу вам не подолати,
Що з молоком дала нам мати.

●БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ

«ПАКУНКИ ВДЯЧНОСТІ» ВОЇНАМ АТО

У Сумах відбулася акція «Подарунок для солдата», яку ініціювали журналісти газети «Панорама», обласного державного телерадіоканалу, представники громадських організацій і Сумського міського центру дозвілля молоді. В результаті сумчанам вдалося зібрати і передати воїнам АТО 4,5 тисячі «Пакунків вдячності», а також організувати чудовий концерт групи «Кайя».

До акції долучилося дуже багато сумчан. Слід зазначити, що наймолодшому її учаснику, автору малюнка, — 1,3 року, а найстаршому — викладачу Сумського національного аграрного університету Вірі Гаркавій — цього року виповниться 80.

Дорослі й діти приносили листівки, малюнки, саморобні іграшки, обереги, листи, сувеніри, теплі речі, солодощі тощо. Все це розподілялося по спеціальних індивідуальних пакетах, які назвали «Пакунками вдячності».

А доставкою подарунків адресатам займалися сумський волонтер Олексій Шухардін і боєць батальйону «Волинь» Владислав Вєтров. Вони об'їхали весь фронт від Луганська до Маріуполя, роздаючи подарунки військовим.

Солдати, окрім слів вдячності, передали лист-подяку дітям за душевні листи, листівки і малюнки, а також на кожному блокпосту, який проїжджали волонтери, бійці залишали свої гасла на прапорі України.

Навіть по завершенні акції люди продовжують нести подарунки, тож волонтери готові продовжувати передавати «Пакунки вдячності» на фронт.

— Нашим завданням було доставити вітання зі свята туди, де йде війна. Солдати знаходяться в тяжких умовах, тому душевне тепло іноді важливіше за матеріальне забезпечення, — зазначив волонтер Олексій Шухардін.

З вдячністю через Skype до сумчан звернувся боєць підрозділу «Айдар» з позивним «Студент»: «Я сам із Ромен. І мені було дуже приємно і важливо отримати подарунок з моєї рідної землі. Головне — про нас пам'ятають…», — поділився він враженнями.

Олександр ПАРІЙ,
Суми

●ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

УРОК МУЖНОСТІ ВІД МИКОЛАЇВСЬКИХ ДЕСАНТНИКІВ

У межах заходів військово-патріотичного виховання молоді військовослужбовці окремої аеромобільної бригади — учасники АТО та представники однієї з громадських організацій провели урок «Захист Вітчизни» для учнів Миколаївської гімназії № 2, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Під керівництвом військових учні відпрацьовували завдання з розділу «Вогнева підготовка» та виконували вправи зі спорядження магазину набоями, розбирання і складання автомата, а також потренувались у підготовці до стрільби. Крім того, військові подарували старшокласникам шеврони високомобільних десантних військ.

Фото Управління преси та інформації МО України

●ПІДТРИМКА ВІЙСЬКА

АВТОМОБІЛЬНА ТЕХНІКА ДЛЯ ПЕРЕДОВОЇ

Представники «Фонду оборони країни» передали до зони проведення антитерористичної операції запчастини для мікроавтобуса «Volkswagen», який був серйозно пошкоджений під час бойового зіткнення поблизу одного з блокпостів, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

— До нас надійшло звернення від командира одного з мотопіхотних підрозділів Української армії з проханням виділити деталі для ремонту автомобіля. За кілька днів ми придбали усе необхідне та відправили до зони проведення АТО, — розповів голова правління «Фонду оборони країни» Павло Хазан.

Тим часом патріотично налаштовані мешканці Кривого Рогу передали для потреб одного з підрозділів сил АТО вантажний автомобіль. В автівку завантажили теплі речі, предмети першої необхідності, дитячі малюнки та листи для моральної підтримки бійців.

●КУРС БІЙЦЯ-РЯТУВАЛЬНИКА

ЗБЕРЕЖЕННЯ ЖИТТЯ — ПОНАД УСЕ

На базі Військового інституту телекомунікацій та інформатизації Державного університету телекомунікацій провели курси бійця-рятувальника, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Упродовж трьох днів у стінах військового вишу тривали тренінги з тактичної медицини. За словами організаторів заходу — гуманітарної ініціативи Світового конгресу українців «Захист патріотів», такі тренінги суттєво збільшують шанси на збереження життя.

З травня 2014 року курс уже пройшли понад 11 тисяч українських військових та бійців добровольчих батальйонів.

●ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

«ДИТЯЧА НАДІЯ» ДЛЯ ДІТЕЙ ДОНБАСУ

Офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО продовжують надавати допомогу дітям Донбасу та Луганщини.

Група відвідала вихованців Краснолиманського центру соціально-психологічної реабілітації, де перебувають кілька десятків дітей із різних куточків Донбасу, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Військові передали навчальному закладу кілька десятків комплектів розвивальних іграшок, солодощі подарунки, а також бойлер, який частково усуне проблему відсутності гарячої води.

Варто додати, що офіцерами групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО реалізується проект «Дитяча надія», спрямований на підтримку дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки.

●ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 31 січня — 3 лютого: *хмарно. Місцями дощ, мряка, (2–3 лютого на півночі та заході місцями сніг, ожеледь). Вночі та вранці туман. На дорогах ожеледиця. Вітер південної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15–20 м/с. Температура повітря: 31 січня — 1 лютого вночі 0...+5°С, на півдні до +8°С (1–3 лютого на заході -3...+2°С), вдень +3...+8°С; 2–3 лютого -1...-6°С, на півдні та сході -1...+4°С, вдень 0...+5°С, на півдні до +8°С.*

По Києву та області на 31 січня — 3 лютого: *хмарно. Місцями дощ, мряка, (2–3 лютого місцями сніг, ожеледь). Вночі та вранці місцями туман. На дорогах ожеледиця. Вітер південної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15–20 м/с. Температура повітря в Києві та області: 31 січня — 1 лютого вночі 0...+5°С, вдень +3...+8°С; 2–3 лютого -1...-6°С, вдень 0...+5°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39438**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.